

OBIECTIVELE DEZVOLTĂRII DURABILE ÎN ACTIVITATEA TURISTICĂ

În condițiile încorporării principiilor dezvoltării durabile în strategia de dezvoltare a României, valorificarea superioară a resurselor turistice se impune cu pregnanță. Aceasta presupune atât o valorificare complexă și eficientă în contextul unui turism intensiv, cât și o protejare și conservare a resurselor turistice, multe dintre ele epuizabile într-un viitor apropiat. Lumea se află într-o continuă schimbare și transformările din domeniul valorilor sociale, economice și politice au loc în timpul celei mai îndelungate perioade de stagnare economică prin care trec mai multe țări din lumea dezvoltată

Turismul este una din industriile care trebuie să se implice în dezvoltarea durabilă, ca industrie a resurselor, dependentă de înzestrarea naturii și de moștenirea culturală a fiecărei societăți și vinde aceste resurse ca parte a produsului său, și, în același timp, împarte anumite resurse cu alți utilizatori, incluzând și populația locală.

I. Obiective politice

- dezvoltarea unui sector turistic care, sub toate aspectele și la toate nivelurile, să se situeze la o calitate ridicată și nu neapărat la costuri ridicate;
- încurajarea folosirii turismului atât în schimburile culturale, cât și în cele economice,
- repartizarea beneficiilor turismului atât direct, cât și indirect,
- conservarea resurselor naturale ca parte și premise ale dezvoltării turismului, care să reflecte tradițiile locale,
- acordarea unui larg sprijin sectoarelor unde se intersectează turismul local cu cel internațional prin politici și programe de dezvoltare și printr-un sistem de facilități financiar-economice,
- maximizarea încasărilor valutare pentru a asigura excedentul balanței de plăți,
- atragerea turiștilor cu posibilități financiare ridicate,
- creșterea populației ocupate, în general, și în mod direct sau indirect în turism,
- încurajarea regiunilor periferice (mai puțin favorizate) prin creșterea veniturilor și a populației ocupate și oprirea astfel, a migrației populației.

II. Obiective de ordin economic:

- sporirea rolului turismului în realizarea unei economii competitive, eficiente prin echilibrarea balanței externe de plăți;

- reducerea șomajului și a fenomenului inflațional;
- optimizarea structurii macroeconomice;
- stimularea inițiativei particulare și deci a activității agenților economici;
- dezvoltarea proprietății private și destrămarea structurilor de tip monopolist;
- încurajarea investițiilor economico-sociale;
- integrarea ofertei turistice în circuitul turistic internațional;
- dezvoltarea echilibrată a tuturor zonelor naturale, inclusiv a celor considerate ca lipsite de ofertă turistică.

III. Obiective de ordin social:

- asigurarea accesului la turism a celor mai largi categorii de populație;
- asigurarea de condiții de practicare a turismului accesibile categoriilor de populație cu venituri diferențiale;
- orientarea programelor turistice și a investițiilor în funcție de nevoile de amplificare a funcției sale social-educative;
- dezvoltarea turismului pentru categoriile defavorizate ale populației și pentru tineret;
- stabilizarea forței de muncă în diferitele zone ale țării;
- educația populației pentru practicarea turismului.

IV. Obiective de natură ecologică:

- protejarea și conservarea mediului înconjurător, în scopul păstrării atractivității și funcționalității zonelor;
- prevenirea degradării resurselor turistice;
- sporirea activității componentelor valoroase ale mediului înconjurător sub aspect turistic.

Efecte benefice

În condițiile unei dezvoltări echilibrate, turismul devine o forță motoare a progresului economic, social și cultural și un instrument de conservare și protejare a mediului înconjurător.

Latura economică a turismului se constituie ca sursă de venituri, reprezentând o importantă contribuție la crearea produsului intern brut (PIB). Pe de altă parte, turismul are un efect multiplicator asupra beneficiilor din multiple domenii de activitate: stimulează comerțul și unele ramuri industriale, antrenează creșteri sensibile ale cererii de produse (de uz curent dar și de folosință îndelungată) și implicit ale veniturilor agenților economici, creează locuri de muncă – în acest sector sau în cele conexe: transport, sănătate, agricultură, cultură, etc.

Turismul este și un fenomen social, prin scopul său contribuind la ridicarea calității vieții. Turismul este perceput ca un fenomen social și prin specificul său de industrie a mâinii de lucru (operațiunile nu pot fi mecanizate sau automatizate la nivelul atins în alte ramuri). Din acest punct de vedere influența pozitivă a turismului se manifestă în primul rând în legătură cu locurile de muncă create. În plus, datorită efectului multiplicator, un procent asemănător este indus în sectoarele conexe, turismul constituindu-se astfel ca o supapă de forță de muncă.

Prin locurile de muncă furnizate turismul contribuie nu numai la ridicarea nivelului de trai al populației locale, dar și la menținerea și întărirea coeziunii sociale, în interiorul comunității de primire. Turismul este și un factor de promovare sau îmbunătățire a imaginii țării receptoare în lume, iar localnicii devin mândri de valorile socio-culturale ai căror moștenitori sunt și conștientizează importanța continuității lor.

BIBLIOGRAFIE

1. **Bran Florina, 2002** – Componenta ecologică a deciziilor de dezvoltare economică : studiu de caz (silvicultură și turism), Editura ASE, București;
2. **Glăvan Vasile, 2000** – Turismul în România, Editura Economică, București;
3. **Melinda Cândea, George Erdeli, Tamara Simion, Daniel Peptenaru, 2003**- Potențialul turistic al României și amenajarea turistică a spațiului-Editura Universitară București

Prof. Caraman Liliana,
Liceul Teoretic "Ion Creangă" Tulcea